

az egyesület elnökségének címén történik. A pályamunkák gépen és lap a egyik oldalára írva küldendők be. Pályadíjul az egyesület egyezer koronát tűz ki, amely díj a választmány által a bíráló bizottság javaslatához képest ítéltetik oda a nyertesnek, úgy azonban, hogy a díj csakis abszolút becsű munkának adható ki. Amennyiben más arra érdemes pályamunka adatnak be, jogában áll a bíráló bizottságnak, hogy ezt a munkát kétszáz koronánál nem nagyobb díjért megvegye és abból a munkából a díjazott munkában nem foglalt értékes adatokat a díjazott munka szerzője pályaművébe átvegye. A díjjal jutalmazott pályamunka az egyesület tulajdona lesz, annak szerzői és kiadói joga az egyesületet illeti meg és tekintetbe véve az egyesület azon célját, hogy teljes történetet óhajt kiadni, a díjnyertes mű szerzője köteles a munkájában előforduló esetleges hiányokat záros határidő alatt pótolni. A használt forrásművek minden esetben külön megemlítendők. A pályázaton mindenki résztvehet. A bírálatot a közgyűlés által kiküldött bizottság végzi, melynek elnöke Dobay Gyula dr. jegyzője Katona Dávid dr. tagjai: Szeged szabad királyi város küldötte, Jakab Lajos és Bódogh János tiszteletbeli elnökök, Szász Hugó dr. alelnök és Torma Károly főjegyző. A pályázaton résztvevők a bíráló bizottság tagjai nem lehetnek. A pályadíjak a pályanyertes műnek Cigány János által az egyesületnek hagyományozott tízezer koronás alapítványának kamataiból lesznek fizetendők, Szeged szabad királyi város tanácsának, mint az alapítvány fölött felügyeletet gyakorló hatóságnak a kiutaló közgyűlési határozat tudomásul vétele után.

Katona Dávid dr. indítványozta, hogy a kerületi gyorsírási verseny május huszonegyedikén tartassék meg a délmagyarországi gyorsírókörök részére, amelyen — minthogy több felsővidéki iskola is jelentkezett — más tanítványok vendégeként résztvehetnek. A versenyírás foka lesznek kétszázhusz, százyolcvan, százötven, százharminc, száz és hetven szótaggal percenként politikai és kereskedelmi tárgyú szövegekkel.

Katona Dávid dr. főtitkár előterjesztette indítványát a nemzetközi Gabelsberger szövetség meghívása tekintetében. Ez a szövetség Budapesten 1896 évben alakult az országos kiállítás alkalmával Fabro Henrik dr. kezdeményezésére és azóta három évenként a különböző államok fővárosaiban tartja meg kongresszusait. A szövetség Drezdában székel és ügyeit a drezdai királyi gyorsíró intézet végzi. Legközelebbi nagygyűlését az idén augusztus hóban Koppenhágában tartja. A szövetség elnökének levele szerint nagyon szívesen vennék, ha a szegedi egyesület — amely 1907 évben oly nagyarányú és szépsikerű nemzetközi kiállítás és kongresszust rendezett — a szövetséget is meghívna, hogy legközelebbi 1914 évben tartandó nagygyűlését Szegeden tartsa meg. Az egyesület egyhangú lelkesedéssel határozta el, hogy a szövetséget 1914 évre Szegedre meghívja és az előkészületek megtételére a főtitkár kérte fel.

Katona Dávid dr. főtitkár beszámolt a Czigány-alapítvány kiutalásáról, bejelentette, hogy a közigazgatási bíróság leírta az egyesület terhéről az ezer koronás örökösödési illetéket kimondván azt, hogy a gyorsírást művelő egyesületek, mint nyilván közoktatási ügyet szolgáló egyesületek részére való hagyományozások illetékmentesek.

A gyűlés végeztével Fabre Henrik dr. emlékedett szólásra és szép beszédében örömeinek adott kifejezést afölött, hogy a szegedi egyesület olyan tevékenyen működik, hogy a nemzetközi Gabelsberger szövetség kongresszusát Szegeden óhajtja megtartani, ami által nemcsak a szegedi, hanem az egész ország gyorsírási fejlődésének erős lökést ad. Majd a képzettársítás szerepét fejtegette a gyorsírásban, részletesebben szólva a gyorsírás nagy nevelő és művelő erejéről, végül kitartásra és a gyorsírás gyakorlati művelésére hívta föl a tanuló ifjúság figyelmét. Lelkes eljenzés követte Fabre Henrik dr. beszédét, amelynek Dobay Gyula dr. elnök záró beszéde vetett véget, aki köszönetét fejezte ki a szép előadásokért. A gyűlésre az ország több részéből érkezett üdvözlő távirat.

Fölösztartják a Reichsrathot. Bécsből jelenti tudósítónk: A király tegnap másfél órai kihallgatáson fogadta Bienerth báró miniszterelnököt. A képviselőház elnapolását már ma tudtára adták a pártoknak, a hiva-

talos lap pedig holnap fogja közölni. A kormány még ma átiratot intézett a képviselőház elnökéhez, amelyben tudatja vele, hogy a király elhatározta a képviselőház elnapolását. Az új választás idejét még nem állapították meg s miután a kormány az aratásra és a választók nyári utazásaira való tekintettel nem akar nyári választást, valószínű, hogy az új választás csak szeptemberben lesz.

Tavaszi lóverseny Szegeden.

— Versenyező lovasrendőrök. —

(Saját tudósítónktól.) Napsütéses tavaszi időben zajlott le vasárnap délután a szegedi lóversenyterén a lovasrendőrök lóversenye. A közönség érdeklődése várakozáson felüli volt: a langyos-meleg szép idő pompás tavaszi toaletteteket csalt ki s a nagytribünön és körülötte egy nagy lóverseny színes, mozgó és zibongó képe elevenedett meg. Totalizátor nem volt ugyan, mert a versenyző lovasrendőrök között ajándéktárgyakat és díjakat osztottak ki, de a fogadási kedv mindamellett nem lanyhult el annyira, hogy pusztán a látványosság elégitette volna az érdeklődést. Az izgalom ép úgy nem hiányzott ebből a voltaképpen miniatűr-versenyképből, mint egy nagyváros totalizátoros versenyteréről. Egymásközt tettek fogadásokat az emberek, nemcsak a férfiak, hanem néhány Rembrandt-kalapos hölgy is.

A tippelések kissé bizonytalanok voltak, de csak azok nem tudtak tájékozódni, akik nem a rendőrségi tisztviselőktől kérték a tippet. Mert a versenyző lovakról ők tudnak legtöbbet, de közöttük a legjobb tippelőnek Szakáll József dr. alkapitány bizonyult, akit néhány elegáns hölgy a biztos tippért tipp-tanácsosi címmel ruházott föl. És valóban jól jártak azok a fogadók, akik Szakáll dr.-ra hallgattak. Mert a lovasrendőrök lovait a rendőrségi tisztviselők közül kevesen lovagolták még annyiszor, mint Szakáll dr. Természetesen azokon a nyomozásokon ismerte ki a lovakat, amelyeket a szegedi tanyák óriási területén folytatott le.

A legjobb versenyparipának Tápai Ferenc lovasrendőr Terebes nevű lova bizonyult. Az ezernyolcszáz méteres síkfutásban nagy előnnyel ez futott be elsőnek. De kitűnő versenylovak a Magyar István lovasrendőr Nyugász és Magyar József lovasrendőr Bizony lova is. Sokan voltak, akik látás után már az ezernyolcszáz méteres versenyen is Nyugászra fogadtak egymás közt. A fogadást azonban elvesztették, mert Nyugász csak másodikként futott be. A harmadik Drezda lett, ezt Német Antal lovasrendőr lovagolta.

A második, ezer méteres síkfutásban szintén három ló futott: Bizony, Sörény és Dáma. Ezek közt már nehéz volt a tippelés. Pottyondy Miklós alkapitány a hozzáfutó kíváncsiaknak Bizonyt ajánlotta, ámbar a másik két paripa is biztató volt. Különösen a Sörény, amelyre sokan fogadtak. De a fogadást a Bizonyba bízók nyerték meg, ez a lófutott be elsőnek az ezerméteres síkfutásban. Bizonyt Magyar József, Sörényt Juhász Pál, a harmadikat, Dámat pedig Gera József lovagolta.

A verseny utolsó pontja a vigaszverseny volt. Elsőnek futott be Csendes, amelyen Farkas Pál ült, a második lett az ezernyolcszáz méteres verseny harmadik nyertese: Drezda, ezt most is Német Antal lovagolta.

A futamok másfél óráig tartottak. A verseny végén Somogyi Szilveszter dr. főkapitány rövid beszéd kíséretében átadta a nyertes lovasrendőröknek a rendőrtisztek díjait. Minden versenyző jutalomban részesült. A rendezés körül Szakáll József dr., Pottyondy Miklós és Pap Menyhért buzgólkodtak. Szűnet közben a

46. gyalogezred zenekara hangversenyezett. A versenyen a szegedi helyőrség tisztikara is szép számmal jelent meg s a sok katonai uniformis ragyogóan illett bele ebbe a miniatűrnek hitt, de impozáns fejlődött tavaszi lóversenyképhe.

NAPI HIREK

Százötven munkás szénné égett.

— Tűzkatasztrófa Newyorkban. —

(Saját tudósítónktól.) Megint egy rettenetes katasztrófának minden borzalma és gyásza szakadt le Newyorkra. Még el sem lehetett felejtani azt a tömeges pusztítást emberéletben és vagyonban, amit a legutóbbi nagy dinamitrobbanás vitt véghez s már megint százszámra temeti Newyork a megszenesedett és csonka halottakat. Egy tízemeletes házban, ahol a munkások ezrei dolgoztak, tegnap tűzvész támadt s alig volt ember, aki ép testtel menekülhetett volna. A tűz a hetedik emeleten tört ki, egy celluloid gyárnak a helyiségeiben, ahol ezeröt száz munkásnőt foglalkoztattak. Örült gyorsasággal rohantak a lángok a felső emeleteken s a fejét vesztett munkássereg egymást tiporva, kereste a szabadulást. Leírhatatlan szörnyűség történt.

A lépcsőházat percek alatt lángfüst és holttestek torlasza zárta el. Már csak az ablakon át lehetett a szabadba jutni s megkezdődtek a halálugrások. Velőtrázó sikoltásokkal, őrzöngve ugrottak le a mélységbe a fiatal munkásleányok s holtan terültek el a kövezeten. Sokan belekapaszkodtak az utcán kifeszített villa nosvezetékbe, de a drótok a nagy súlytól leszakadtak s a szerencsétlen áldozatok így zuhantak le a biztos halálba. Este hat órakor már ötvenhárom holttestet szedtek össze az utcán. Tulnyomóan csupa fiatal leány fölismerhetetlen, véres roncsai voltak. A mentők behatolva az égő házba, a lépcsőházból is hordtak ki halottakat. Sokan az első emeletig jutottak el, ahol ötven halott zsúfolódott össze. És szakadatlanul szállították a kórházba hordágyon a sebesülteket, akik súlyosan összeégtek.

Emberfölötti erővel dolgoztak a tűzoltók, a katonák, a hivatásos és az önkéntes mentők egész éjjel. Éjjelig százötven rettenetesen elégtelenedett holttest volt együtt. A romok közt még sok holttest rekedt meg s idő kell a katasztrófa méreteinek a megállapítására.

A tűzvész okát már megállapították. Egy dinamógép romlott el s robbanás történt, amely lángra lobbantotta a könnyen gyuló anyagokat. Az áldozatok közt nagyszámban vannak olaszok és más európaiak.

Nyomatványkiállítás Szegeden.

(Saját tudósítónktól.) Jól sikerült és csupa modern munkákkal bővelkedő kiállítást rendezett a könyvnyomdászok és betűöntők szakegyesületének szegedi csoportja, a könyvnyomdászok szakkörének támogatásával. A Munkásotthonban rendezték a nyomtatványkiállítást, amely igazán az újság erejével hatott azokra, akik megtekintették. Előrebocsátjuk, hogy aránytalanul kevesen voltak azok, akik a nyomtatványkiállítást fölkeresték. Hisz az izlés, a művelődés s a modern művészet jegyében indult a kiállítás, azt fölkeresni, támogatni kulturális kötelesség. Hogy Szeged közönsége mégsem eléggé kereste föl a kiállítást, annak oka az volt, hogy ilyen kiállítás ma még szokatlan nemcsak Szegeden, de minden városban is, aztán hogy nem a kulturpalotában vagy a városháza nagytermében rendezték, hanem a nagy forgalomból távolabb eső helyen, végül, hogy csak egy napig bocsátották a közönség rendelkezésére. Ezt azért említjük meg, mert így nem váltódhatott ki a teljes siker, aztán, hogy jövőben másként rendezhessék a kiállítást. Mert mint értesülünk, már az ősz-